

A Fővárosi Ítéletábra dr. Szabó Noémi ügyvéd (fél címe 2) által képviselt dr. felperes neve (felperes címe.) felperesnek - a dr. Magyar György ügyvéd (fél címe 1) által képviselt alperes neve (alperes címe.) alperes ellen jóhírnév megsértése iránt indított perében a Fővárosi Törvényszék 2014. május 28. napján kelt 25.P.21.338/2013/14. számú ítélete ellen a felperes részéről 15. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán meghozta a következő

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletének nem fellebbezett részét nem érinti, fellebbezett rendelkezését megváltoztatja, és megállapítja, hogy az alperes a ... honlapon a „...” címmel 2012. augusztus 16-án közzétett cikkben annak valótlán állításával, hogy

- „...a város polgármestere, a fideszes ... a hagyományos, ...ak által rendezett és helyi zenekarokat felvonultató ... helyett ... és ... cégének szeptemberfestjét támogatja..... Állítólag 150 millió forinttal.”;
- „...a város vezetése azt is elérte, hogy erővel, fenyegetéssel elérte, az Egyesület egyetlen alkalmas helyszínt se bérelhessen ki.”;
- „...a városvezetés százötven millió forinttal támogatjaját, melyet a televíziós producer, műsorvezető a ... mintájára szeretne meghonosítani.”;

valamint azzal, hogy azt a hamis látszatot keltette annak közlésével, hogy

- „...a város első embere nem a ...ak által rendezett és a ... zenekarokat felvonultató fesztivált támogat, hanem egy frissen létrehozott törökbálinti vállalkozást, amely az adóját is ott fizeti.”, mintha a felperes a ... Kft.-t a ... Egyesülettel szemben támogatta volna, -

megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát.

Kötelezi az alperest, hogy - 15 napon belül - fizessen meg a felperesnek 500.000 (Ötszázezer) forintot, és annak 2012. augusztus 16. napjától a kifizetésig járó törvényes mértékű késedelmi kamatát, továbbá - 15 napon belül - elégtétel adásaként a perbeli cikkel azonos helyen és elérhetőséggel, legalább 30 napra, illetőleg a cikk elérhetőségének idejéig tegye közzé az ítélet rendelkező részét. A felperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzi, kereseti illetékfizetési kötelezettségét 24.000 (Huszonnégyezer) forintba lezárítja. Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg - felhívásra - az államnak 36.000 (Harminchatézer) forint kereseti illetéket.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helyben hagyja.

Kötelezi az alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 45.000 (Negyvenötezer) forint együttes első- és másodfokú perköltséget, továbbá az államnak - felhívásra - 48.000 (Negyvennyolcezer) forint fellebbezési eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

Indokolás

Az alperes által üzemeltetett ... internetes hírportálon 2012. augusztus 16-án „...” címmel jelent meg cikk, amely szerint: „Felháborodtak a ... lokálpatrióták, mert a város polgármestere, a fideszes ... a hagyományos, ...ak által rendezett és helyi zenekarokat felvonultató ... helyett ... és ... cégének szeptemberfestjét támogatja. Egy magánrendezvényt. Állítólag 150 millió forinttal... Nyílt levelében a ... Egyesület elnöke azt is szóvá tette, a város vezetése azt is elérte, hogy erővel, fenyegetéssel elérte, az Egyesület egyetlen alkalmas helyszínt se bérelhessen ki...Kifogásolta, hogy a város első embere nem a ...ak által rendezett és a ... zenekarokat felvonultató fesztivált támogat, hanem egy frissen létrehozott törökbálinti vállalkozást, amely az adóját is ott fizeti...A kommentelők szerint a városvezetés százötven millió forinttal támogatjaját, melyet a televíziós producer, műsorvezető a ... mintájára szeretne meghonosítani."

A felperes polgármesterként 2012. június 12-én ... Megyei Jogú Város Önkormányzata nevében együttműködési megállapodást írt alá a ... Kft. „b.a." gazdasági társasággal, amelyben a szerződő felek megállapodtak abban, hogy „az önkormányzat kezelésében álló ... és park, valamint a városi ...nok területét sörfesztivál lebonyolítása céljából az önkormányzat - szeptember első hetére, melynek időtartama szeptember 1-10. napjai közé esik - térítésmentesen a Társaság rendelkezésére bocsátja, jelen megállapodás időtartama alatt." A szerződés 2.1. pontja rögzítette a társaság kötelezettségeit, a 2.1.1. pont szerint „a Társaság jelen megállapodás tartalma alatt teljes körűen megszervezi és lebonyolítja a Rendezvényt." A megállapodás 2.1.8. pontja értelmében „a Társaság vállalja, hogy a Rendezvény helyszínén a Rendezvény támogatóiként megjeleníti az Önkormányzatot, a ... Zrt-t és annak irányítása alatt álló gazdasági társaságokat." A szerződés 2.2. pontja rögzítette az önkormányzat kötelezettségeit, amely a területek térítésmentes rendelkezésre bocsátásán túlmenően kiterjedt arra, hogy az önkormányzat a rendezvény időtartamára biztosítja a ... területén található nyilvános WC-k ingyenes használatát a rendezvény résztvevői számára. Az önkormányzat orvosi ügyeletet biztosít a rendezvény helyszínén, vállalja továbbá a rendezvény köztisztasági takarítását és a szemétszállítást; a rendezvény helyi népszerűsítése érdekében meghatározott számú hirdetési felületet biztosít a tömegközlekedési járművek felületén, valamint a helyi médiumokban a Kft. részére, és vállalja, hogy a rendezvény támogatójaként megjelenítésre kerülő ... Zrt. és annak irányítása alatt álló gazdasági társaságok molinóit legyártja és a Kft. rendelkezésére bocsátja, a Kft. részére térítésmentes területfoglalási engedélyt nyújt információs- és értékesítési pontok kihelyezésére a legismertebb belvárosi helyszíneken.

A felperes megbízottja útján előterjesztett kérelmére az alperes az általa üzemeltetett honlapon 2012. augusztus 31. napján helyreigazítást közölt, amely szerint az általa írtakkal szemben „a valóság az, hogy ... Város polgármestere, ... semmilyen anyagi forrást nem biztosít - különösen nem 150 millió forintot - a ... és más befektetők szervezésében bonyolítandó ...hoz. Továbbá a rendezvény nem ... és ... „szeptemberfestje", a két személynek nincs ilyen jellegű, közös, jogi személyességgel rendelkező vállalkozása. A kérdéses fesztivál nem a ...ak által korábban rendezett és helyi zenekarokat felvonultató ... elnevezésű rendezvény ellehetetlenítése érdekében kerül megrendezésre."

A felperes keresetében annak megállapítását kérte, hogy az alperes megsértette a felperes jóhírnév védelméhez fűződő személyiségi jogát azzal, hogy a ... internetes hírportál 2012. augusztus 16-án megjelent online oldalán a - ... sörbalhéja - című cikkében valótlanul állította, hogy: „Felháborodtak a ... lokálpatrióták, mert a város polgármestere, a fideszes ... a hagyományos, ...ak által rendezett és helyi zenekarokat felvonultató ... helyett ... és ... cégének szeptemberfestjét támogatja. Egy magánrendezvényt. Állítólag 150 millió forinttal...Nyílt levelében a ... Egyesület elnöke azt is szóvá tette, a város vezetése azt is elérte, hogy erővel, fenyegetéssel elérte, az Egyesület egyetlen alkalmas helyszínt se bérelhessen ki...Kifogásolta, hogy a város első embere

nem a ...ak által rendezett és a ... zenekarokat felvonultató fesztivált támogat, hanem egy frissen létrehozott törökbálinti vállalkozást, amely az adóját is ott fizeti...A kommentelők szerint a városvezetés százötven millió forinttal támogatjaját, melyet a televíziós producer, műsorvezető a ... mintájára szeretne meghonosítani." Kérte, hogy a bíróság tiltsa el az alperest a további jogsértéstől, továbbá kötelezze elégtétel adásaként - a ... internetes oldalon a sérelmezett cikkel azonos helyen és betűszedéssel - az ítélet rendelkező részének saját költségen történő megjelentetésére, valamint 1.000.000 forint nem vagyoni kártérítés és annak 2012. augusztus 16. napjától a kifizetésig számított törvényes mértékű késedelmi kamata megfizetésére.

Az alperes érdemi ellenkérelmében a kereset elutasítását kérte. Előadta, hogy az általa üzemeltetett honlapon megjelentetett, szó szerint átvett információ nem tartalmaz semmilyen támadást a felperes személye ellen, azt két egymástól független hírforrás útján leellenőrizte, és kommentár nélkül közölte. Hivatkozott továbbá arra, hogy egy polgármester cselekedeteit a média bármikor kritizálhatja, az idézett tényyszerű adatok nem váltottak ki jelentős közérdeklődést, így semmiképpen nem voltak alkalmasak a felperes hitelességének, tisztességének megkérdőjelezésére. További állítása szerint a cikk közlésével mindössze egy ... eseményről tudósított, nem sugallta azt, hogy a felperes bármilyen bűncselekményt követett volna el. Hivatkozott továbbá arra is, hogy valamennyi kifogásolt közlés véleményt fogalmaz meg, és a közszereplőkkel szembeni véleménynyilvánítás határai tágabbak. Előadta, hogy a második és a negyedik sérelmezett közlés nem a felperes személyére vonatkozik.

Az elsőfokú bíróság ítéletével a keresetet elutasította. Kötelezte a felperest, hogy fizessen meg az alperesnek 101.600 forint perköltséget. Rendelkezése szerint a le nem rótt 96.000 forint illetéket a felperes köteles az államnak - felhívásra - megfizetni. Megállapítása szerint az alperes azzal, hogy a ... Egyesület közösségi portálon közzétett bejegyzéséből, továbbá az ahhoz megjegyzést fűző személyek bejegyzéséből idézett, a mástól szerzett értesülés továbbadásával híresztelést valósított meg. Kiemelte: a felperes a perbeli sajtóközlemény négy közlését kifogásolta, amelyek közül az első név szerint említette a felperest, a harmadik a város első embereként egyértelműen a felperes személyére utalt, a második és a negyedik közlés azonban a városvezetésre vonatkozott, amely az önkormányzatot vezető képviselőtestület a polgármester elnökletével, így azok a felperes személyére nem vonatkozathatók, ezért a felperes ebben a keretben személyiségvédelemre nem tarthat igényt. Az elsőfokú bíróság így érdemben a felperes által elsőként és harmadikként megjelölt közlés jogsértő jellegét vizsgálta. Megállapítása szerint a két közlés közül az első tényállítás volt, míg az utóbbi a közhasznú egyesület vezetőjének véleményét idézte. Az első közlés alapjául szolgáló azon tény, miszerint a korábbi évekkel ellentétben 2012-ben a „...” megszervezésére szerződött a polgármester, és a rendező gazdasági társaság részben ... tulajdonát képezte, kétségtelenül való volt. A szerződés alapján az önkormányzat a kezelésében álló ingatlanokat térítésmentesen bocsátotta a társaság rendelkezésére a sörfesztivál lebonyolítása céljából. Az alperes ellenkérelmében foglaltakra tekintettel rögzítette, hogy a polgármester jogosult volt a szerződés megkötésére, és a használati díj alóli felmentés megadására is. Megállapítása szerint a cikk sérelmezett közlése az átlagolvasó felé azt közvetítette, hogy a felperes polgármesteri tisztségéből eredően az önkormányzat nevében eljárva kötötte a perbeli együttműködési megállapodást, arra azonban nem vonható következtetés, hogy a polgármester a saját nevében kötötte volna a megállapodást. A felperes által jelzett szövegtartalom nem állapítható meg, az írás ugyanis arról nem szól, hogy „mutyizás” történt volna a háttérben. Kiemelte: az együttműködési megállapodás alapján az önkormányzat azonban tényleges támogatást nyújtott, ugyanis az ingatlanhasználat mellett további ingyenes szolgáltatásokat biztosított a társaság részére, amelyek ellenértéke összegével az önkormányzat támogatta a ... Kft.-t. Az a körülmény, hogy a díjak együttes összege esetlegesen nem tett ki 150.000.000 forintot, hanem annál akár nagyságrendileg is kisebb volt, olyan

lényegtelen tévedést jelent, amely nem járhatott a felperes jóhírnevének sérelmével, ez a közlés az egész közleményhez képest ugyanis lényegtelen részlet volt. A harmadik közlés kapcsán az elsőfokú bíróság részben visszautalt a támogatás kapcsán már kifejtettekre. Kiemelte, hogy a véleményben foglalt álláspont semmilyen módon nem minősül sértőnek, az kizárólag annak sérelmezését jelentette, hogy helyi kötődésű zenekarokat felvonultató rendezvény támogatása helyett, egy, a rendezvény székhelyétől távoli, helyi kötődéssel nem rendelkező gazdasági társaság útján megrendezésre kerülő fesztivált támogat a város önkormányzata. Utalt arra is, hogy egy - részben - közpénzből megvalósuló rendezvénnyel kapcsolatban megfogalmazott kritikus véleményt a polgármesteri tisztséget betöltő felperes köteles eltűrni. Kiemelte: személyiségi jogsértés hiányában a jogkövetkezmények alkalmazására sem kerülhet sor, a felperest a követelt nem vagyoni kártérítés nem illeti meg.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen a felperes terjesztett elő fellebbezést, annak megváltoztatásával a keresetének helyt adó döntés meghozatalát kérve azzal, hogy nem vagyoni kártérítésként 500.000 forint megfizetését igényelte. Kiemelte, hogy a keresetében sérelmezett második és negyedik közlést nem lehet önmagában elemezni, azokat a cikk egészében kell vizsgálni. Az elsőfokú bíróság jogsértő módon mellőzte a két közlés érdemi vizsgálatát. Állítása szerint a sérelmezett első közlést olvasva az átlagolvasó nem az elsőfokú bíróság által hivatkozott önkormányzati képviselőtestületre, hanem magára a felperesre gondol. Utalt arra is, hogy a második sérelmezett tényállítás valóságtartalmát az alperesnek kellett volna bizonyítania, ezzel szemben a nyílt levél írója tanúvallomásában azt adta elő, hogy abban a saját véleményét fogalmazta meg, igaz úgy, hogy területfoglalási engedélyt be sem adott. A negyedik sérelmezett közlés kapcsán előadta, hogy azt ő maga is vélemény-nyilvánításnak tekinti, igaz konkrét tény közlése történt a mondatban. Az alperesi újságíró ugyanakkor semmi nem zárta el attól, hogy hivatása gyakorlásának szabályai szerint ellenőrizze a kommentelők véleményét, akik határozottan állították, hogy 150.000.000 forinttal történt a fesztivál támogatása a városvezetés által. Utalt arra is, hogy a véleménynyilvánítás mint alkotmányos alapjog szabadsága nem értelmezhető akként, hogy az akár a jóhírnév megsértését is eredményezhesse. A támogatásra vonatkozóan kifogásolta az elsőfokú bíróság feltételezéseken alapuló megállapításait; az a körülmény, hogy a támogatás értéke elvileg nagyságrendileg is kisebb lehetett mint 150.000.000 forint, nem lényegtelen tévedés. A harmadik közlést azért tartotta sérelmesnek, mert az annak igazolására és megerősítésére szolgál, hogy a felperes egyáltalán nem áll a saját városa oldalán, hanem más települések érdekeit szolgálja. Kiemelte: a felperesnek nem volt lehetősége a ... Egyesület támogatására, ugyanis az a helyi önkormányzati rendeletben foglaltak szerint nem is pályázhatott, ... tanú vallomásából kitűnően területfoglalási engedélyt sem adott be. A nem vagyoni kártérítés kapcsán kiemelte, hogy a személyiségi jogsértés önmagában megalapozza a nem vagyoni kártérítés iránti igényét, külön bizonyítás nélkül is elfogadható, hogy a felperest hátrány érte a sérelmezett cikkben foglaltak megjelenésével, működéséhez ugyanis nélkülözhetetlen a választópolgárok bizalma. A felperesnek a város vezetőjeként negatív közhangulattal, elmarasztaló értékítéletekkel kellett szembesülnie, a közhangulat a bizalmi viszonyon alapuló polgármesteri tisztség betöltését a felperes számára megnehezítette, amelynek kompenzálására a fellebbezésben kért - leszállított - mértékű nem vagyoni kártérítés alkalmas.

Az alperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult.

A felperes fellebbezése megalapozott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezés hiányában jogerőre emelkedett az 500.000 forintot meghaladó nem vagyoni kártérítés megfizetésére irányuló keresetet elutasító rendelkezése, amelyeket a Fővárosi Ítéltábla felülbírálatára nem érintett [Pp. 228. § (4) bekezdés]. A Fővárosi

Ítélet tábla az elsőfokú bíróság ítéletét a felperes fellebbezése korlátai között bírálta felül [Pp. 253. § (3) bekezdés], és megállapította, hogy az elsőfokú bíróság a tényállást az érdemi döntéshez szükséges mértékben feltárta, az arra alapított ítéleti döntésével azonban a következők szerint nem értett egyet.

A fellebbezésben foglaltakra tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla általánosságban a következőket emeli ki.

A perbeli cikk megjelenése idején hatályos, a Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (régi Ptk.) 75. § (1) bekezdése kimondja, hogy a személyhez fűződő jogokat mindenki köteles tiszteletben tartani. E jogok a törvény védelme alatt állnak. A régi Ptk. 78. § (1) bekezdése értelmében a személyhez fűződő jogok védelme kiterjed a jóhírnév védelmére is. A (2) bekezdés szerint a jóhírnév sérelmét jelenti különösen, ha valaki más személyre vonatkozó, azt sértő, valótlan tényt állít, híresztel, vagy való tényt hamis színben tüntet fel. A jóhírnév védelme azt kívánja biztosítani, hogy a társadalom tagjait a valóságos értékük alapján ítéljék meg, amely úgy érvényesülhet, ha az adott személyről az objektív valóságot kifejező tényállítások, értékelések jelennek meg. A valóságot meghamisító tényállítások, közlések, amelyek hátrányosan befolyásolják a személy társadalom részéről megnyilvánuló értékelését, jóhírnevet sértenek. Az idézett jogszabályi rendelkezésekből kitűnően a jóhírnév sértés megállapíthatóságának két együttes feltétele, hogy a más személyre vonatkozó tényállítás (híresztelés) sértő és egyben valótlan legyen.

A Fővárosi Ítélet tábla nem értett egyet az elsőfokú bíróság azon álláspontjával, miszerint a felperes által sérelmezett második és negyedik közlés nem érintette a felperes személyét. A perbeli cikket ugyanis a sajtóhelyreigazítási perekben kialakult, de a személyiségvédelmi perekben is alkalmazott gyakorlatnak megfelelően a maga egészében kell vizsgálni, a kifogásolt közléseket, kifejezéseket nem formális megjelenésük, hanem valóságos tartalmuk szerint kell figyelembe venni, a sajtóközlemény egymással összetartozó részeit összefüggésükben kell értékelni, és az értékelésnél tekintettel kell lenni a társadalmilag kialakult közfelfogásra is (PK 12. szám). A perbeli cikk sérelmezett állításait összességében vizsgálva megállapítható, hogy a felperes azok mindegyikét a város első embereként, polgármesterként magára is vonatkoztathatta, a városvezetés nem kizárólag a képviselőtestületet jelenti, az átlagolvasó számára a városvezetésnek a felperes is része. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy a nyílt levelet - amelyről a cikk beszámolt - a ... Egyesület elnöke a cikkből is kitűnően nem a városvezetésnek, a képviselőtestületnek, hanem név szerint a felperesnek címezte. Minderre tekintettel a Fővárosi Ítélet tábla valamennyi, a keresetben kifogásolt közlés jóhírnév sértő jellegét érdemben vizsgálta.

A Fővárosi Ítélet tábla kiemeli: a véleménynyilvánítás szabadsága kiemelkedően fontos alapelv az alkotmányos alapjogok között, annak korlátozhatósága a személyiségi jogok körében is csak szűk körben lehet indokolt. A szabad véleménynyilvánításhoz fűződő jog korlátozása tekintetében különösen fokozott védelmet élveznek a közszereplőket, a közügyek és a közhatalom gyakorlását ellátó, illetőleg a közéletben szerepet vállaló személyek tevékenységét érintő, valamint a közpénzek felhasználására vonatkozó közlések. A véleménynyilvánítási szabadság, a sajtószabadság csak kisebb mértékben korlátozható a közhatalom gyakorlóinak védelmében. Ugyanakkor a közügyekre vonatkozó, a közszereplőkkel, politikusokkal, közhatalmat gyakorló személyekkel kapcsolatos információkat felkutató személyek kiemelt felelősséggel tartoznak azért, hogy ne vezessék félre az olvasóközönséget, általuk a való tények ne kerüljenek hamis színben feltüntetésre.

A véleménynyilvánítási szabadságnak csak az Alaptörvényben szabályozott személyiségi jogok jelenthetnek korlátot. Kétségtelen, hogy a közszereplő - így a felperes is - a bírálatokat

fokozottabban köteles túrni, ez azonban nem jelenti azt, hogy ne léphetne fel a személyét érintő valótlan és a tevékenységét hamis színben feltűntető kijelentések miatt.

Mindezeket előre bocsátva a perbeli cikk közléseit vizsgálva az állapítható meg: tényként megfelel a valóságnak, hogy a felperes a város önkormányzatát képviselve együttműködési megállapodás kötésével valóban támogatta a ... Kft. „b.a.” gazdasági társaságot sörfesztivál lebonyolítása céljából, azonban ezt a való ténynt olyan hamis látszatot keltve közölte, mintha a felperes ezt a helyi kötődésű ... Egyesület ellenében tenné. A perben azonban erre nem merült fel adat, a ... Egyesület az irányadó 29/2011. (X. 21.) számú önkormányzati rendelet - jogszabály - tiltó rendelkezése - 5. § (3) bekezdés m) pont - értelmében közterület-használati engedély iránti kérelmet be sem adott. Ehhez képest a sérelmezett cikkben az alperes valótlanul, illetőleg állítása valóságtartalmát nem igazolva állította, hogy a város vezetése - az előzőekben kifejtettek szerint ide értve a felperest is - erővel, fenyegetéssel érte volna el, hogy az egyesület egyetlen alkalmas helyszínt se bérelhessen ki. Nem bizonyította az alperes azon tényállítását sem, hogy a felperes polgármesterként 150 millió forinttal támogatta volna a ... Kft. „b.a.” által szervezett sörfesztivált. A felperes alappal hivatkozott fellebbezésében arra, hogy az elsőfokú bíróság nem foglalhatott volna állást úgy, hogy az együttműködési megállapodás keretében térítésmentesen biztosított ingatlanhasználat, illetőleg az egyéb szolgáltatások díjával a felperes anyagilag is támogatta a ... Kft. „b.a.” gazdasági társaságot, és lényegtelen tévedés, ha ennek értéke nagyságrendileg sem közelíti meg a 150 millió forintot, ugyanis a perbeli cikk utalást sem tartalmazott arra, hogy a felperes, illetőleg az önkormányzat - jogszabályba foglalt jogával élve - térítésmentes területhasználat, illetőleg egyéb szolgáltatásokkal, és nem pénzbeli juttatással támogatta a törökbálinti vállalkozást. Nem hagyható figyelmen kívül az a körülmény sem, hogy az alperes a 2012. augusztus 31-ei közleményében maga ismerte el az arra vonatkozó állítása valótlanosságát, hogy ... Város polgármestere, ... 150 millió forint támogatást nyújtott volna ... és más befektetők szervezésében bonyolítandó ...hoz, illetőleg, hogy a kérdéses fesztivál a ...ak által korábban rendezett és helyi zenekarokat felvonultató ... elnevezésű rendezvény ellehetetlenítése érdekében kerül megrendezésre.

A Fővárosi Ítéltábla erre figyelemmel megállapította, hogy az alperes a rendelkező részben írt valótlan tényállításával, illetőleg hamis látszatot keltő közlésével megsértette a felperes jóhírnevét. A felperes ezért - a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés a) és c) pontjaiban szabályozott objektív személyiségvédelmi eszközök alkalmazásán túl - az alperestől a régi Ptk. 84. § (1) bekezdés e) pontja alkalmazásával alappal igényelhetett kártérítést a polgári jogi kártérítési felelősség általános szabályai szerint. Ugyanakkor a régi Ptk. 339. § (1) bekezdésének a Pp. 164. § (1) bekezdésével egybevetett értelmezésének megfelelően a jogellenes magatartással okozati összefüggésben bekövetkezett károsodásának tényét a károsultnak bizonyítania kell, a nem vagyoni hátrány bekövetkezésének elvi lehetősége nem elegendő a kártérítés megállapításához.

A felperes személyes előadását is figyelembe véve azonban általánosságban elfogadható, hogy amennyiben egy város polgármesteréről a nagy nyilvánosság előtt valótlanul azt állítják, hogy a városi sörfesztivál lebonyolítása kapcsán egy helyi kötődésű egyesület ellenében támogat 150 millió forinttal egy másik városhoz köthető vállalkozást, ráadásul erővel, fenyegetéssel éri el, hogy a helyi egyesület ne bérelhessen területet, az rontja a megítélését a választópolgárok körében, aláássa a működéséhez nélkülözhetetlen közbizalmat. A Fővárosi Ítéltábla ezért úgy ítélte meg, hogy a felperes fellebbezésében leszállított összegű nem vagyoni kártérítés iránti követelése nem eltúlzott, arányban áll a felperes által elszenvedett sérelemmel, és megfelel a kár bekövetkeztekori ár- és értékviszonyoknak, valamint a más hasonló ügyekben megállapított kártérítési összegeknek.

A perköltség megállapításánál az adott esetben azt kellett figyelembe venni, hogy amennyiben a személyhez fűződő jogában megsértett fél a régi Ptk. 84. § (1) bekezdése szerint objektív és szubjektív szankciók alkalmazását egy keresetben kéri, az egységes keresetnek minősül. Amennyiben a kárigény összege a meg nem határozható pertárgyérték szerint figyelembe vehető összeget nem haladja meg, a pertárgyérték a meg nem határozható pertárgyérték szerint figyelembe vehető összeggel azonos. Amennyiben a kárigény összege a meg nem határozható pertárgyérték szerint figyelembe vehető összeget meghaladja, az a kárigény összegéhez nem adódik hozzá, hanem abba beolvad. Az objektív igények tekintetében való pernyertesség arányát azonban a perköltség viselésénél értékelni kell. A kereset pertárgy értéke a jelen esetben tehát 1.000.000 forint volt. A felperes az objektív igények tekintetében teljes egészében, míg a nem vagyoni kártérítést illetően 50%-os mértékben lett pernyertes, előterjesztett kártérítési igénye nem minősült eltúlzottnak. A Fővárosi Ítéltábla ehhez képest a Pp. 81. § (2) bekezdése szerint a felperes perköltség fizetési kötelezettségét mellőzte, kereseti illetékfizetési kötelezettségét leszállította, az alperest pedig a pervesztességének arányához igazodó kereseti illeték megfizetésére kötelezte.

Mindezek alapján a Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezett rendelkezését a Pp. 253. § (2) bekezdése értelmében a rendelkező részben írtak szerint megváltoztatta, míg a megítéltet meghaladó nem vagyoni kártérítés iránti keresetet elutasító rendelkezését helybenhagyta.

A Fővárosi Ítéltábla a felperes eredményes fellebbezésének figyelembevételével a másodfokú eljárásban is alkalmazott Pp. 78. § (1) bekezdése alapján úgy rendelkezett, hogy az alperes köteles a felperes részére jogi képviselte ellátásáért a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdései szerint megállapított ügyvédi munkadíjból álló együttes első- és másodfokú perköltség megfizetésére.

A fellebbezési eljárási illetékről szóló rendelkezés - az Itv. 62. § (1) bekezdés f) pontja szerinti tárgyi illetékfeljegyzési jogra figyelemmel - a Pp. 78. § (1) bekezdésén, az Itv. 46. § (1) bekezdésén, valamint a 6/1986. (VI. 26.) IM rendelet 13. § (1) és (2) bekezdésein, 15. § (1) és (3) bekezdésein, valamint 16/A. § (1) bekezdésén alapul.

Budapest, 2015. február 25.

Dr. Sághy Mária s. k.
a tanács elnöke

Dr. Kincses Attila s. k.
előadó bíró

Dr. Békefiné dr. Mózsik Tímea s. k.
bíró